

RIKSDAGENS SVAR 103/2011 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt om tillämpningen av direktivet

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt om tillämpningen av direktivet (RP 134/2011 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 24/2011 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, nedan *indrivningsdirektivet*, gäller som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och indrivningsdirektivet

1) verkställs i Finland en sådan i indrivningsdirektivet avsedd begäran om bistånd som en behörig myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen framställer hos en behörig myndighet i Finland, samt

2) framställs en finsk behörig myndighets begäran om bistånd till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för verkställighet.

3 §

Fordringar som omfattas av biståndet

Biståndet gäller fordringar som grundar sig på

1) skatter och avgifter som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, inbegripet de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar eller på unionens vägnar,

2) åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, inbegripet de belopp som ska uppbäras i samband med dessa åtgärder,

3) avgifter inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker,

4) administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som hänför sig till fordringar som avses i 1—3 punkten och som tagits ut av behöriga förvaltningsmyndigheter, eller som bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa förvaltningsmyndigheter,

5) avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser skatter eller avgifter,

6) räntor och kostnader som hänför sig till fordringar som avses i 1—5 punkten.

Biståndet gäller inte fordringar som grundar sig på

1) obligatoriska socialskyddsavgifter som ska betalas till en medlemsstat eller en medlemsstats territoriella enheter eller till offentligrättsliga socialförsäkringsinstitutioner,

2) avgifter som inte avses i 1 mom. 4 och 5 punkten,

3) betalningar för allmännyttiga tjänster och andra avgifter av avtalsmässig karaktär,

4) straffrättsliga påföljder som inte omfattas av 1 mom. 4 punkten.

4 §

Biståndets former

Biståndet omfattar utbyte av upplysningar, rätt för tjänstemän som bemyndigats av en medlemsstats behörig myndighet att närvara vid myndigheter och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, delgivning av handlingar, indrivning och åtgärder för säkerställandet av indrivningen på det sätt som föreskrivs närmare i indrivningsdirektivet.

5 §

Behöriga myndigheter

Behöriga myndigheter enligt denna lag är Trafiksäkerhetsverket, Landsbygdsverket, Tullstyrelsen, Skatteförvaltningen och Statens ämbetsverk på Åland samt de myndigheter dessa har bemyndigat, i enlighet med vad som i annan lagstiftning föreskrivs om dessa myndigheters behörighet i fråga om fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder enligt 3 §.

Skatteförvaltningen sköter kontakten till Europeiska kommissionen.

6 §

Territoriell behörighet vid överklagande

Ärenden om grunden för en fordran enligt 3 § för vilken bistånd begärs och ärenden om giltigheten av delgivningar som gjorts av en behörig myndighet i den sökande medlemsstaten får överklagas hos den behöriga instans som prövar överklaganden i den sökande medlemsstaten. Om överklagandet anförs under indrivningsförfarandets gång, ska den anmodade myndigheten informera den som överklagar om att överklagandet ska ställas till den behöriga instans som prövar överklaganden i den sökande medlemsstaten.

Ärenden om verkställighetsåtgärder som vidtagits i den anmodade medlemsstaten och ärenden om giltigheten av delgivningar som gjorts av en behörig myndighet i den anmodade medlems-

staten får sökas hos den behöriga instans som prövar överklaganden i den staten.

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (1466/1994).

8 §

Andra förpliktelser som gäller ömsesidig handräckning

Denna lag inverkar inte på andra eventuella förpliktelser i fråga om ömsesidig handräckning som ingår i annan lagstiftning eller i avtal som förpliktar Finland internationellt och som Finland har förbundit sig till eller förbinder sig till.

9 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs att de bestämmelser i indrivningsdirektivet som inte hör till området för lagstiftningen gäller som förordning. Genom förordning av statsrådet utfärdas också vid behov närmare bestämmelser om verkställigheten av indrivningsdirektivet och av denna lag.

10 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 och tillämpas från den tidpunkten.

Genom denna lag upphävs lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter (1221/1994).

Helsingfors den 15 december 2011